

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitala: 1 an 24 lei, 6 luni 12 lei, 3 luni 6 lei.

In Districte: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.

In Strainetate: 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame, a se adresa:

In România: La Administrație, strada Lipscani, No. 11, Typographia Stefan Mihaleșcu. — In Franță: la Société Havas Laffit & Cie, 8, place de la Bourse, Paris. — In Austria: Abonamente, Anunciuri și Reclame la d. B. G. Popovits, furnizorul Curtei Române, Stadt, Fleischmarkt, 15, Viena. — Pentru anunțuri, venind din Germania, nu se primește că prin mijlocirea expediției de anunțuri: Adolf Steiner, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Liniu mică pe pagina IV-a 5 bani
Reclame pe pag. III, 1 leu; pe pag. II, 2 lei; pe pag. I, 3 lei.
Epistole nefrancate se refusa. — Articolii nepublicați nu se inapoiaza. — Pentru rubrica:
Insertiuni si Reclame, Redacțunea nu e responsabila.

STIRI TELEGRAFICE

de prin ziarile străine.

Sumarul. — Largitatea senatului francez. — Reducerea carantinei la 3 zile in Marseille. — Omorarea unui colonel in Bosnia. — Reintoarcerea camerelor franceze la Paris. Ultramontanul. Chedivul. — De la tunelul St. Gotthard. — Deputația albaneză; membri și scopul lor. — O enciclică a papei în cestiuine invățământului. — Rusia și respunderea sa in Orient.

Versailles, 5 Aprilie. — Senatul a votat un credit de 300,000 franci pentru repatriarea amnestiaților. Senatul s'a amănat până pe 8 Mai și camera până la 15 Mai.

Marseille, 5 Aprilie. — S'a redus la trei zile carantina pentru provenientele din Orient.

Agram, 5 Aprilie. — O stire privată din Tuzla comunică, că colonelul Racasovici, comandantele regimentului 70 de infanterie, a fost atacat și omorât de niște hoți.

Berlin, 5 Aprilie. — Consiliul federal a primit proponerile comisiunii: pentru 100 chilograme tunuri de tunuri se dă 120 mărci, pentru cel național 80 mărci, imposiție suplementară 74 mărci; s'a reînființat taxa de licență după expoziția prusiană. Conform acestei taxe comercianții plătesc pentru 100 mărci (5000 kg) tutun brut 10 mărci; debitanții de tutun plătesc 10 mărci pentru 20 mărci și 5 mărci pentru alte 20 mărci; detailiștii plătesc pentru 5 mărci 10 mărci și pentru alte 5 mărci 5 mărci. Bonificările de export sunt cam mari. Consiliul federal a respins dispoziția, după care pentru recoltă de tutun din 1879 era să se ridice nu 80 ci 60 de mărci.

Paris, 5 Aprilie. — Stânga senatului a înșăcinat pe unii membri distinși d'a pregăti în timpul vacanțelor modalitățile reintoarcerii camerii la Paris. Ultramontanii au făcut în Paris un comitet general, care să organizeze un asalt formal de petiționă și să strângă la bani. Președintele este Chesnelong.

Chedivul a asigurat, că el va putea plăti punctual cuponul de Mai, în urma acestei asigurări puterile occidentale au ințepert pe ministrul european din Egipt să intre la invocării vice-regale.

Luzerna 6 Aprilie. — se comunică din isvor autentic următoarele asupra ultimei greve de lucrători de la tunelul St. Gottard: d. Favre în urma unei violente decizii a lăsat din lucru peste 100 de oameni, tără ca mai întâi să fi așteptat întărirea sentinței sale prin consiliul federal.

Acum încă sentința lui a fost respinsă. Casul prin urmare nu va fi însemnat prin consecințele sale.

Roma, 6 Aprilie. — Deputația de albaneză ce se așteaptă să sosiască aici constă din mai mulți nobili mohamedani din cari unii au fost funcționari ai Portii. Scopul lor e să îndupice pe puterile europene de la sanctiunea cedării Epirului la Grecia. După o petrecere de mai multe zile deputația va pleca d'acă la Paris, Viena, Londra, Berlin și Petersburg.

Paris, 6 Aprilie. — după cum anunță «L'Univers», papa va da o enciclică în cestiuine invățământului.

Petersburg, 6 Aprilie. — «Agence Russe» relatează greutățile, pe care le întâmpină în calea sa realizarea proiectului de ocupație mixtă. Tot odată dă să se înțeleagă, că Rusia, care a făcut totul ca să se prevină evenimentele semnalate de ea, în casă când acestea totuși se vor realiza, ea nu va lăsa asupra să nici o respondere.

Serviciul telegrafic al «României Libere»

de la 9 Aprilie — 4 ore seara

Roma, 9 Aprilie. — Ziarul «Reforma», zice, că d. Obedenaru, agent diplomatic al României, a avut o întrevadere cu d. Depretis, președintele consiliului, relativ la recunoascerea independenței României de către Italia. D. Depretis ar fi repetat, că guvernul italien voiesc să proceadă, în cestiuine aceasta, în înțelegere cu cele-lalte trei puteri semnătare ale tractatului de la Ber-

lin, cări nu și-au acreditat încă reprezentanți pe lângă guvernul principelui Carol I-iu.

Londra, 9 Aprilie. — Zuliu a suprins, pe o ceață groasă, un convoiu al armatei engleze, pe care aibisutit să pue măna; aproape cinci-zeci de oameni au fost omorâți.

«Times» anunță, că de o camă dată Francia și Englîera nu vor lua nici o măsură coercitivă față cu Egipit. (Havas).

A se vedea ultime scrisă pe pagina III.

București, 29 Martie.

Deputații și senatorii s'a dus acasă în cea mai mare veselie. Luerul așa trebuie să fie, de oare ce confrății noștri de la «Românuș», membri domnitorul peste repausatul parlament, ne-o spun cu veseliă, în fiecare zi de căte șapte ori, de atunci și până acum.

Si de ce s'a despărțit oare cu atât veselie?

Responsul el găsim, în bătrânu organ al partidului de la guvern, impletit în frunze de dafin: Disoluția a pornit din voiajă parlamentului, care, dupe ce a sevărât atât de mărețe, dupe ce a desfășurat o activitate prodigioasă, a crezut că este, în interesul public, de a se consulta țara asupra viitorului. Si apoi multe cuvinte pompoase, toate alcătuite spre a aduce laudă patrioticului parlament!

Să ne ierte confrății noștri, dacă nu împărtășim același entuziasm pentru foștil membru al puterii legiuitoroare, și dacă, în această imprejurare, vedem lucrurile mai închis, de căcăciuță, de la tunul de repausat, pe sine laudă.

Dacă majoritatea parlamentară și-ar fi depus de bunăvoie mandatul, așa de productiv, pentru indivizii ce o constituiau, am recunoasce și noi oare care merit aceleia majorități. Din nefericire insă, nu putem avea și noi această ilușie. Si cum am putea să o avem, cănd știm că străinii ne-a pas cuțitul în coaste, că să desfințăm art. 7 din constituție; cănd știm că conducătorii majorității au încercat, vorbindu-ne de teorii englezesci, de a impăminți pe Ebrei, fără camere de revizuire; cănd știm cu căcăciuță măhnire să-a despărțit mulți de folosurile sunătoare ale maudatului lor. Nu, în asemenea imprejurări, greșesc cei ce zic că disoluția parlamentului a fost voluntară; deci și laudele pentru un așa fapt nu sunt la locul lor.

Dară fostul parlament merită laude, căci săvărșită multe acte mărete! Să ne fi permis a mai scădea ceva din valoarea cuvențului măreț, cănd avem să l raportăm la parlament. Acte însemnate să-a săvărșit, în acestă trei ani: Un resboiu, care a atrăs lăurea aminte și chiar admirăție Europa; — proclamarea independenții; — pierderea Basarabiei; — anexiunea Dobrogei; — declararea revisuirii constituției. Eacă căcăciuță afară din sfera comună a lucrurilor, fapte despre care va avea să vorbască istoria, și a căror estraordinaritate nimănii nu o poate întări.

Dară intră căcăciuță se pot atribui fostului parlament, spre a-l putea incorona dinaintea alegerilor?

Este oare un merit de a declara un resboiu, și apoi resboiu cu Turcii fost-a declarat de parlament?

Resboiu este o nenorocire, pe care toți oamenii cu minte el condamnă; este un act criminal, pe care, pentru rusinea civilișă, omenirea se vede

ca sălătă, cum sălătă ne-am văzut și noi, de a-l săvărși; este o dureroasă necesitate,

la care cu lacrimi ne-am supus, și veselii am fost cănd ne-am văzut scăpați de el. Dară, cu toate acestea, dacă resboiu este un merit, acest merit se poate da corpuri legiuitoroare? — Cine nu scie, că trecrea noastră peste Dunăre a fost o necesitate strategică, iar nu o consecință regulată a votului dat de cameră? Ministerul singur, am putea zice d. Brătianu singur, a voit înaintarea noastră în Bulgaria și a ordonat armatei să meargă la Plevna. — Dacă în săvărșirea acestui fapt este vr'un merit, apoi tot meritul este al d-lui Brătianu, care a cucerit, în acele imprejurări, mai mult de căcăciuță colegii și amicii d-sale, iar nu al camerilor, cări nu au fost de căcăciuță cancelarii de înregistrare a intrărilor noastre în resboiu. Deci nici din aceasta nu se poate constitui o laudă pentru fostul parlament.

Resboiu milităresc a fost sfârșit cu bine, vitejia ostașilor noștri au atras admirăținea lumii și ne a ridicat în stima străinilor. — Da, așa este; dar meritul fi va al camerilor, cără simțea numai emoțiunile unui spectator de teatru, ori al armatei, al aceleia opiniile eroice, devotată până ași servi cu vitejă viață, care a trecut voiasă Dunărea, care a luptat cu credință în binele țării, care a suferit fără cărtire, care a murit facându-și vitejesc datoria. Da, pe această ei admirăm, și România vecinile le va fi recunoșteare. Căt pentru camere, ele sunt străine de vitejia armatei, străine de tot meritul aceluia însemnat act, la săvărșirea căruia, noi în presă, am contribuit mai mult și materialicesc și moralicesc de căcăciuță.

Se mai laudă camerile, că așa proclamat independența țării. Noi le laudăm, că nu s'a împotriva la proclamarea independenței.

Cine cunoasce istoria țării noastre, seie că, în dreptul nostru public, rezultat din capitala țării încheiate cu Sublima Poartă, Tara românească și Moldova au fost tot-duna independente, și că, dacă Europa, ignorându-la în 1856, ne-a legat întră căcăciuță de imperiul otoman, aceste legături au fost pe deplin sfidate, în luna lui Aprilie 1877, cănd sublocotenentul Vasiliu Constantin respunse tunul din Vidin cu tunul din Calafat, cănd locotenentul Fotino și Greceanu respunseră din Carantina-Vechia tunurilor din Turtucaia. — La 10 Mai, camerile nu au făcut de căcăciuță să consacreze prințul vot legislativ un fapt indeplinit de armata română, un simțământ general al națiunii, care nu putea să ierte turcilor: bombardarea Olteniei și a celor alte orașe de pe malul românesc al Dunării, ororile de la Bertești și de la Burdujană, crimile de la Ghidic și din insula de la Bechet, robirea de la Tichilești, tălhăiele și jafurile de la Jiș. — Cu toate acestea, ca să nu fim taxati de dușmanii al fostilor legislatori, vom zice că o parte din meritul proclamării independenței, dar o mică parte, se poate atribui fostilor deputați și senatori.

Nu scim dacă admiratorii repausatului parlament, medaliat cu bronzul Apărătorilor independenții, vor sărui a impleti o coroană de merite pentru disolvarea corporilor legiuitoroare, și din pierderea Basarabiei, din anexiunea Dobrogei, din declararea revizuirii art. 7 al constituției. Noi însă, deplăgem pe acești legislatori, cări au avut ne-norocirea să se plece dinaintea unui act de spoliare și altuia de siluie; dar cu toate că n'am avut nici o dată multă simpatie de la

nedreptă de a pune, în socoteala lui, dare-roasele resultate politice ale victoriei noastre militare.

In securt, noii nu putem nicăi lăuda, nicăi dojeni pe mandatarii disolvăți, pentru estraordinarele fapte sevărșite, în timpul legislaturii lor, și aceasta credem că ar trebui să fie judecata tuturor oamenilor ce țin a privi lucrurile cu nepărtinire. Nici un merit n'a fostă deputați și senatori, în faptul resboiu lui și al independentii; dupe cum nici dojană nu li se cade pentru pierdere Basarabiei și revizuirea art. 7. Resboiu privesc pe guvern și armata, care purtau-să admirabil; independenta privesc pe națiunea întreagă; Basarabia și cestiuine israelită privesc pe Europa nedreaptă. Camerile n'a făcut de căcăciuță se înregistreze niște fapte indeplinite, începând de la convenția din Aprilie și sfârșind prin revizuirea art. 7 din constituție.

Să incetăm dară cu laudele celor morți. Meritul implică un fapt frumos, greu de săvărșit, și neobligă fiind de a-l săvărși; implică libertate completă de încreare și o conștiință deplină luminată, din partea făptuitorului: Cei cără nu cunosc condițiunile meritului, rău fac că se grăbesc a cădelniță ceea ce meritul nu este.

Căt despre prodigioasa activitate din ultimele nopți ale parlamentului disolvăt, credem că dănsa și mai puțină laudă merită. Vom dovedi aceasta cu altă ocasiune.

Astăzi însă, vom recunoaște, împreună cu stimații și simpaticii noștri confrății de la «Românuș», că veseli s'a despărțit senatorii și deputați; dar nu vom atribui veselia lor nici disolvării nevoluntare, nici conștiinței măreților fapte de dinșii nesăvărșite, nici activității prodigioase desfășurate în nopturnele sedințe.

Cauza veseliei este în altă parte. Ne vom împlini datoria de a o areță, după cum ne se înțelegează nouă, desbrăcată de ornamente poleită a camaraderiei. De altminteră vom spune cititorilor noștri, că și noi suntem veseli de disolvarea corporilor legiuitoroare, dar pentru cuvinte cu totul altfel, de căcăciuță prodigioase desfășurate în ziua de 25 aprilie.

CRONICA ZILEI

Maș de mult timp, d-na Maria Barcan, instituție la ocolele mară din Vîlcea, ne a adreșat un pachet cu 50 exemplare din istoria Romanilor de Al. Puin, spre a le împărtăși scoalelor române lipsite de mijloace, din Transilvania și Dobrogea. Dacă am întârziat, până astăzi, a satisface mărinimoasa dorință a d-nei Barcan, cauza a fost că am căutat să întrebună dară săcăciuță că se poate mai cu folos. Astfel, dupe cercetările făcute, am trămes scoale române din Măcin 25 exemplare, dupe cerește ce ne a făcut părintele Nifon Bălășescu, directorul aceleia scoale române; iar restul cărților le-am înaintat unei scoale din Transilvania.

Inca o dată adresăm mulțumirile noastre doatoarii, pîntru sentimentele sale românești. Scolarii sărmanăi, cări vor avea cărțile sale, vor bine cuvînta numele sărmanăi.

Improprietărea insurăților din jud. Vaslui a ajuns, din fericire, un fapt implinit. «Vocea Rahovei» ne spune, că numărul improprietăților se urcă la 808, iar fălcile de pămînt date sunt 2581.

Zelul neobosit al d-lui prefect de Kiustengel, pentru întărirea instrucțiunii publice în Dobrogea, n'a întârziat de a fi imitat și de colegul său de la jud. Silistra nouă.

O telegramă oficială, adresată ministerului, anunță, că în comunele Ostrov, Bugeag și Kuresc, s'a deschis cu solemnitate trei școli de băieți, și că în curind se vor deschide și școalile comunelor Aliman, Mirleanu, Oltină, cum și cea de la Cernavoda.

Pe căt aflat, o bună parte din această investiție stăre a instrucției publice în Silistra-nouă se dătoresce și stărvintii târnerului director al acelei prefecturi, d. Al. Macedonschi.

S'a sancționat și s'a promulgat legea ce priveste reversibilitatea pensiunilor de serviciu, cunoscute pensionarilor transilvăneni, asupra văduvelor și minorilor acelor pensionari.

«Monitorul de azi publică decretul prin care se acordă dreptul de a purta semnul onorific de aur, mai multor ofițeri-generali, colonel, lt-col. majori, căpitan, locotenenti — al căror nume spațiu nu ne permite a le înregistra.

In orașul Sofia, din Bulgaria, sunt 10 bolnavi de tifus și 3 de difterit; casuri suspecte nu există, după cum vedem în telegrama trimisă guvernului nostru de către delegatul român, trimis spre a observa starea sanității din Bulgaria.

DIN AFARA

Noua lege de instrucție și episcopatul.

Sub titlul acesta corespondentul din Paris a ziarului «N. fr. Presse» scrie:

Cestiunea instrucției este în Franția aderată cestiune clericală. Clerul a lăsat să cață generaționea, ce crește sub guvernul din Iulie, iar de la revoluționea lui Februarie a tins să crească insuși generaționile viitorului. Aceasta și succese intru atâtă, intru că jumătatea scolarilor francezi și primul instrucție sa în scoalele congregațiunilor religioase. Clerul aderat nu ocupă în țară de căt o poziție forță neînsemnată și ticăloasă. Pentru un salar mic el îndeplinește intreg serviciul preoțesc, care este foarte anevoie în unele părți ale țării, pe unde localitățile sunt constituite din case foarte risipite. Înstrucție, serviciul de predicatori în orașele cele mari și înaintea societății elegante episcopii și credințează clerului congregrationist. Spre acest scop sunt aleși cu deosebire dominicanii și iezuiții, și preotul este silit, dacă nu voiește să-și atragă mănia episcopului, să fie întru toate de ajutor fraților din ordin.

Ordinul iezuitic nu numai că nu este recunoscut în Franția, ci este chiar opriț. Cu toate acestea membrii își posedă numeroase colegii splendide, și universitățile cele noi, asa numite catolice, la care mai propun unde și unde

profesor laici, de asemenea nu sunt de căsnice școli superioare iezuite. Pe timpul misiunii politice, care urmă dupe resboiu, a devenit simțitoare urmările invățământului ieșit.

Chiar și Dufaure și amicii săi au voit să păstreze pentru stat cel puțin dreptul de a îmărti gradele academice. Dupanloup și Broglie au isbutit iusă să facă, ca senatul să căștige pentru cler juriul amestecat de examinare, prin care este foarte ușoară stărecerea. Această victorie momentană le vine însă foarte scumpă, căci acum se cere cu totul alt ceva, și manoperile cu care triumfă atunci acum nu se mai prind. Episcopii au petiționat și demonstrat prea des, de căt ca adresele lor să mai aibă ceva valoare. Ba din contră ele au acum tocmă o influență contrară.

In genere, episcopatul procede acum mai lin. Bétranul cardinal Donnet se încercă să încerce să misce inima președintelui Grevy, ca și unu liber engetator umanist: el începe acum să atingă coardă patriotică. Episcopii din Franția de mează-noapte însă, Breton și Normand, din diocesele căror au fost aleși deputați roialiști și ultramontani, s'a imprenut într-o adeveră simfonie de resboiu. Arhiepiscopatele republicanei cochetează chiar cu republica. Polemica tuturor culminează în principiu, că legile, care nu se potrivesc pentru cler, nu au nici o valoare. Concordatul asigură bisericăi catolice libertate, prin urmare ea trebuie să poată lucra cum și convine și astfel trebuie să fie indreptățită de a inființa și școli iezuite.

Până acum episcopii sunt generali fără de soldați. Laicii nu îscălesc petițiile acelora de căt într-un număr foarte mare, de și găsesc în temele lor niște peșteri minunați de petiții. Mai înainte se temea că de batjocura vecinilor, acum nu voiește să provoace nici mănia guvernului. De când ministru Lepére a mustat pe episcopul de Grenoble, a devenit mai precaut în toată țara. Când ministru censură în public un episcop, se observă, că s'a schimbat împrejurările, că prelații nu mai posedă indemnitate; și episcopul a simțit aceasta atât de tare în căt se simți necesitatea de a responde în public, întrebuițând cu această ocazie un ton mai bland, dar nu făcă de căt a se depara și mai mult și a cere în favoarea clericului chiar și restricționarea libertății de presă. Episcopii par a crede în realitate, că în Franția republicană s-ar putea introduce nește relații ca în statul de odinioară al papii. Oamenii învețăți și răi de acestea excesive speranțe; maselor nu le pricep.

In cameră acestea demonstrează nu au avut nici o înfrângere și proiectul de lege prezentat de Jules Ferry va ajunge la camera din mănele comisiunii încă și mai înaspriș; ultramontanii și vor vîrsa în cameră tot focul lor, dar în zadar. În sfatul unele părți a le proiectului vor fi inducute. Centrul stâng nu va fi neîncovacabil.

Veni apoi rândul diplomatului, care ne istorizează nu mai și ce aventură internațională și tragică. Era vorba de o Engleză, palidă și melanolică, precum sunt toate, obiceiuită cu roulette de la Monaco, și nevasta a unuia cultivator indian; de o casă cu fel de fel de secrete și farmazonii; de piei de tigri, de dinți de elefant, de un bărbat cu față stacojă, etc.. toate asta se sfârșea prin tru'un duel cu pistolul și prin moartea tuturor, afară de cel ce povestea.

La rândul său, generalul luă cuvântul.

Nu veți ghici ușor, d-lor, zise el, numele ultimei conchiste; este acela al proprietății unei case pentru care, trecând prin satul Estramadura, pe la 1839, în regimentul meu, mi se dedese o recomandație de quartier. Această femeie era poetă; ca poetă făcea versuri; și fiind că mă botezase serv și fiu al lui Marte într-un număr oare-care de sonete, scrise pe hărțile trandafirii, m'am crezut obligat să conduc la altar și să fac să împărtășesc privilegiile gradului meu, care pe atunci era de colonel. Vedeți dar, că numele ultimei mele conchiste amoroase e destul de ciudat și de necrezut: e nevasta mea.

În această propunere, inteligența d-șoară respunse, că înțelege foarte bine la ce vrea să facă aliaș; că e unul din unchiii cei mai buni ce s'a putut vedea vreodată; că, aderă cel mai mare din nepoții lui, fratele amicei sale, știu-se să îl atingă înima; că acesta merită toată iubirea ei, și că n'ar vedea nici un inconvenient, nămaidacă mamăsa ar consumă, de-a primi de bărbătel din mănele prea scumpului său unchiu. Căsătoria se făcu într-aderă, dupe vr'o sease lună, spre marea bucurie a nepoțului, care nu știa cum să mulțumească iubitului său unchiu, pentru finețea cu care știuse să ghicească amorul lui, și care drept recompensă ești dase în doi ani trei mititei nepoței, pe care nu putea face alt-fel de căt să îl adoreze.

ca în cestiunea reîntoarcerei camerelor la Paris, dar va mai înmuia dispozițiile cele prea aspre ale legii și va schimba economia acesteia. În total se va face la toată întempliera un pas însemnat înainte. Toamă prin împrejurarea, că nu vrea să cedeze, episcopatul va perde mult de căt ar fi pierdut dacă s-ar fi supus,

Cestiunea albaneză.

Națiunea albaneză e hotărâtă, după toate semnele, să întrebuițeze toate mijloacele posibile, spre a-și manține întreg și neatins teritorul, pe care el locuiesc în mare parte ei majoritate. Atitudinea de rezistență, menită a fi aplicată chiar și cu armele, ce liga albaneză semnalase încă în zilele trecute contra veleităților de cucerire austriace și sârbesci, națiunea este hotărâtă a o extinde și asupra veleităților grecesci.

Am împărtășit anume, că guvernul grec nu voiește să împăcească cu Poarta în cestiunea granițelor de căt în sensul, ca orașul Ianina cu districtul de același nume să treacă la Grecia. Spre a face iluzorice și nerealisabile această pretensiune, — căci districtul de Ianina este un district eminentă albaneză, liga a trimis două deputați, una la Roma și alta la Constantinopol, spre a protesta contra cedării menționatului teritoriu. Deputații care a mers la Constantinopol a fost însărcinată în același timp, de a petiționa la Poartă pentru acordarea unor instituții autonome; aceea care a plecat la Roma și va continua călătoria sa pe la toate curțile europene, spre a lucra în același sens.

De altfel mediațiunea cerută de guvernul grec între el și Poartă, a fost deja acordată și hotărâtă de către marile puteri, — nu mai nu se stie în ce chip.

Înțoarcerea camerelor franceze la Paris.

Senatul și camera franceză amănindu-se până după pască, cel d'antău nu și va reîncepe ședințele sale până la 8, ceea de a doua până la 15 Maiu. În acest timp se crede, că cestiunea reîntoarcerei camerelor la Paris va fi apropiată de o deslegare care să satisfacă toate nuantele republicane. Stanga senatului a și însărcinat pe președintele său, de a regula cu guvernul modalitățile reîntoarcerei.

«La France» declară cu multă siguranță, că nu mai poate fi nici o îndoială cum că se va executa reîntoarcerea, dar aceasta nu se va întâmpla, de căt dupe ce palatul de Luxemburg și cel de Bourbon vor fi pregătiți pentru instalarea ambelor camere. Consiliul municipal din Paris, care reședea acum în Luxemburg, se va instala provisoriu într-alt loc.

lor de stat, al desordinelor anarchiei și al tuturor consecințelor funeste, ce trag dupe sine aceste nenorociri, nu era de căt un singur mijloc, de netăgăduit cel mai bun, acela de a o lăsa fără Spaniolii.

Ei bine, pe atunci se află la Marsilia, un gentleman anglo-american, care venise înăuntru din Filadelfia la Filipine, ca să profite de deportații, spre a studia principiul de autoritate în această parte a Spaniei monastice. Gentlemanul acesta avea o fizică, la care mi-a fost cu neputință, căt mă privește pe mine, să nu admir influența suverană a libertății în cea mai frumoasă a ei manifestare. Ea avea două-zeci și sapte de ani, și era siugură, pe j-să călare, în oraș ori la țară. Avea un păr blond arzător și o piele de coloarea lunei; era protestantă, și se înbrăca în felul său cu multă gingășie, fără a-și ascunde nici piciorul, nici gâtul, nici găndirea. Orfelină de mamă, ea cheltuia bogata sa moștenire fără socoteală și fără să fie supărată într-o ceva de supraveghiere părintească. Avea brațe admirabile, și un intendent ce servea de secretar.

In principiu această mândră creațură nu fu pentru mine de căt un studiu. In ochii mei, marea operă a lui Washington se incarna în acea tinereță independentă, streină de tot felul de ipocrizii și de intrigile sexuale, pentru care a trebuit să se inventeze în Spania mănestirile, zăbrele și verigile. — «Omul căruia îl va da măna această tânără fată, atât de curată și neînțepătată în libertatea sa, căci ziceam eu o dată dupe prinț, va putea să se fălească că a dat peste piatra filosofă, adică a pus mâna pe o femeie, în virtutea căreia va putea să se în-

Atragem serioasa atenție a d-lor miniștri de interne și lucrări publice asupra acestui articol, în care pot vedea o sfidare a legilor existente.

ABUSURI DE PUTERE

Severin 1879. Martie

Domnule redactor,

Fac apel la imparțialitatea dv., și vă rog să ne veniți în ajutor, prin puternicul ziar ce dirigeați, spre a ne scăpa de urgia unei primării ca aceea a orașului nostru. Înainte de a vă povesti faptele abusive ale acestei părintești administrații, căci voi permite a vă face cunoștința cu actualul nostru primar, d. I. Nucșoreanu.

Acest părinte al orașului este întrată proprietar în Severin, că nu are nici o pereche de pantalonă. El nu poseda un pământ în Severin, dar nu știm cine va avea buna voință a cheltui pentru coliva cei și va trebui la informare. Si eu toate acestea, pentru rușinea unui oraș ca Severinul, este numit primar. Singurul merit, ce poseda acest cetățean în adevăr liber de orii ce angajamente pe pământ, este că se afă cam într-o ureche, cum zice românul. El este cunoscut în Severin sub numele de *nebulul de Ianu*, precum acolo în București era Chișinău și o mulțime de felul lui, și când te găndesc că reposatul Dunării ar fi putut fi primar în București, precum se afă d. Nucșoreanu în Severin!

După ce făcurăți cunoștință cu acest mare proprietar (?) din Severin, aveți putință pacientă să cunoașteți și faptele sale.

D-le redactor. Când s-a hotărît a se clădi orașul Severin era în vigoare regulamentul organic, și locurile pentru case său vîndut conform aceluia regulament.

In toate biletete de vîndare până pe la 1859, nu se zice nimic, iar de la această epocă și până la 1868, primării au găsit de cuvîntă a pune de la dănsă, în fiecare bilet frasa următoare: «Cumpăratul are să se supune la toate condițiile, dictate în inscrișul obligatoriu, ce a dat consiliului, căci, urmănd în potrivă, se va pune în faptă osândă ce singur și-a dictat prin acel din partea inscris.» Aceasta este numai o frasă fără nici o valoare, căci nimeni nu a dat un asemenea inscris, și chiar dacă ar fi dat, comună nu poate să își din lege. La 1868 primul lucărător publică a exprimat dorința, că bine ar fi, ca comună să oblige pe cumpăratul să-ri, ca comună să oblige a sprijinăt de vreme ce erau alte legi în vigoare, care nu se puteau înălța cu o singură părere ministerială. Astfel fiind lucările, primăria din Severin a abusat de putere, a făcut pavage, a secușat pe bieții locuitorii și le-a vîndut averea ca să plătească pavagele în valoare de miile de lei, pentru că un locor care nu facea mai mult de

crează orbesci, și căreia va putea să-l lasă, cu ochii închiși, grija onoarei sale».

Tot găindu-mă la fericirea aceluia muritor, hotărării a mă legă ești singur de acea situație, și mă indreptam spre locuință ei, spre a-i spune că, nici una nici două, eram gata să mor de amor pentru independență și dalbele sale brațe

Ușa, o adeverătă și republicană, era cu totul deschisă străbătu înăuntru, fără să fiu audiat și fără să vîd pe nimeni, până ia mijlocul apartamentului. Ajunse astfel într-un mic salon, unde perdelele lăsată nu îngăduiau de căt o lumină slabă, și în fundul căruia se află un mare scaun lungăret, așezat cu spatele spre ușă. Musa mea era întinsă pe dënsul cănd am intrat ești. Obscuritatea mă impiedica la început de a mai vedea și pe altcineva afară de dënsa; dar dupe o secundă, putu distinge unul din brațele sale, unul din acele brațe de albastru pentru care eram gata să mă omor, rezemată lene pe capul unui bărbat, îndepărtit cu favorite stufoase și foarte negre. Era intendentul secretar, care se află ingemnăt la picioarele mușei mele liberale, nici mai mult nici mai puțin de căt orii și care Spaniol absolutist, și care nu măuzașe cănd intrasem. Mă retrăsesem cu mă multă precauție, căcând numai în vîrful picioarelor și din momentul acela am recunoscut cusrul căcă poate avea o libertate, care desprețuie prea mult prejuđiile lumii și se abandonă cu totul numai legilor naturii.

(Va urma)

